

Sen

18.06.2021 18:45

Vzťahy

Autor : [Katka Minarovská](#), Gymnázium Ivana Kupca, Komenského, Hlohovec

„Ahojte, moje meno je Percy Jackson,“ oznámil nám náš nový spolužiak.

Nebol najškaredší, ale videla som aj krajších.

„Tak čo, Ellie, že by to bol ten pravý?“ opýtala sa ma Beth.

„Nezačínaj s tým!“ odvrkla som jej.

Beth bola modrooká blondína, veľmi ukecaná. V živote to však nemala ľahké. Jej otec, Harry Potter, bol jedným z väzňov z Azkabanu. Hoci si stále zo mňa robila srandu a chcela ma dať dokopy s hocikým, bola to moja najlepšia kamarátka.

„No tak, dievča, veď máš 16 a aj ty máš právo na lásku.“

„Círrn!“ zazvonilo na hodinu. Ešteže, lebo tie Bethine kecy o láske, daroch lásky, jazykoch lásky sa mi počúvať nechceli. Do triedy vkročila vysoká, sebavedomá žena, slečna Brorsonová.

„Dobrý deň, študenti, dnes si vás rozdelím do dvojíc, v ktorých budete robiť svoj projekt.

Takže...Adam a Beth, Hannah a Jason, Thomas a Julie, Zack a Amy, no a Percy, ty budeš s Ellie.

Žiadne námietky, prosím,“ oznámila nám.

„Nie, ja nemôžem byť s Adamom,“ fňukala Beth.

Donedávna s ním chodila. Odkedy sa rozišli, život Adama sa dosť zmenil. Bol to jeden z tých frajerov, ktorí hrávali futbal a dovoľovali si ku každej učiteľke. Rozchod s Beth jeho zaplátané srdce roztrieštil.

„Projekt je na tému: Ako veci fungujú.“

„No tak, Ellie, čo mám robiť?“ ,

„Nič, normálne budeš robiť projekt s Adamom. Aspoň si všetko normálne vydiskutujete. Uvidíš, pomôže to tebe i jemu,“ žmurkla som na ňu.

Beth ma s tým potom už neotravovala. Zrejme vedela, že jej nebudem vedieť pomôcť.

Po skončení hodiny som skočila za Percym.

„Ahoj, ja som Ellie, ešte som sa ti nepredstavila,“ sebavedomo som oznámila.

„Teší ma, Percy.....,ale to už asi vieš.“

„Hej,“ pousmiala som sa.

„Tak, kedy začneme?“ opýtala som sa.

„Mne je to jedno, môžeme aj dnes.“

„Ok, tak o piatej v Šinrin Joku.“

„Platí,“ poznamenal Percy.

Keď som prišla domov, povytahovala som všetky veci zo svojho šatníka. Čo si mám obliecť? Zrak mi padol na jednoduché biele tričko s potlačou a džínsy. Vlasy som si dala do drdola a obula si čierne conversy. Pozrela som na hodinky. Bolo trištvrte na päť. Pomalým krokom som kráčala k parku Šinrin Joku. Z diaľky som videla Percyho, ktorý na mňa netrpezlivo čakal.

„Presne načas,“ poznamenala som.

Percy sa na mňa usmial. Jeho úsmev bol však iný. Veľmi skromný a pritom taký úprimný. Bol jeden z vyvolených, pretože mal krásne biele a dokonca i rovné zuby. To nie je fér, pomyslela som si, ja, dievča so strojčekom.

„Tak, pustime sa do práce,“ zavelila som. Okolo nás prešli dve malé ženy. Jedna sa na mňa veľmi usmievala. Až neskôr som zistila, že to bola moja mama. Ach, tá sa ma bude doma toho toľko pýtať!

S Percym sme viedli celkom rozsiahlu konverzáciu. Na moje prekvapenie bol dosť výrečný. Potom ma odprevadil domov a rozlúčili sme sa. Doma ma naši zahrnuli kopou otázok, najmä moja mama. Na všetky som odpovedala a odišla do svojej izby. Pustila som si film Midnight Sun, no po polhodine ma omrzela. Bol na mňa príliš sladký. Potom so si pustila film o umení vojny, The Sword of Shannara. Pri ňom som nakoniec zaspala.

Ráno som sa zobudila asi o siedmej. Naraňajkovala som sa, umyla si zuby a obliekla sa do školy. Dole ma už čakala Beth.

„Tak, aké to bolo včera s Percym?“ vyzvedala.

Mala som jej povedať, že sa mi páči? Pri pomyslení na to, že to bola asi láska na prvý pohľad, som sa usmiala a Beth si to ihneď všimla.

„Páči sa ti?“ opýtala sa.

„Je veľmi milý...radšej mi však povedz, čo ty a Adam.“

Beth sa na mňa s úsmevom zadívala. „Bola som u nich a pozerali sme spolu Papierové mestá. Všetko sme si vydiskutovali,“ s nadšením odpovedala.

Pri škole nás už čakali Adam a Percy.

„Ahojte, chcel by som vás pozvať na moju narodeninovú oslavu. Bude sa konať u nás doma, vo vile na Slavíne, o piatej,“ oznámil nám Adam.

„Super, teším sa,“ s nadšením dodala Beth.

V škole sa toho veľa nestalo. Až na to, že sme písali písomku z matiky a dejín umenia. Na môj údiv som ich celkom vedela. Po škole sme sa zastavili u Beth, aby sme si vybrali niečo na seba. Beth si vybrala rubínovočervené šaty a mne požičala veľmi pekné, smaragdovozelené. Pozrela som na hodiny, bolo trištvrte na päť.

„Musíme ísť,“ oznámila som.

Na mieste nás už čakali Adam, Percy a, samozrejme, nesmel chýbať Zack, Adamov najlepší priateľ.

„Všetko najlepšie!“ zagratalovala som Adamovi a podala mu svoj darček.

Keďže je Adam nadšenec kníh, hlavne gréckej mytológie, kúpila som mu Bohov Olympu. Potom sme vošli dnu. Adamovi mama všetko pekne nachystala. Na stole bola kopa jedla a veľká torta, na ktorej horelo sedemnášť sviečok. Adam pristúpil k torte, no ešte skôr, ako stihol sfúknuť sviečky, Beth dodala: „Niečo si želaj!“

Adam sfúkol sviečky, svoje pranie však neprezradil, inak by sa nesplnilo.

Neskôr nám Adam poukazoval svoj dom. Zobral nás do nejakej sklenenej izby, ktorá slúžila ako kino. Tam sme si pozreli jeden z mojich najobľúbenejších filmov, Divergencia. Asi o deviatej som sa rozlúčila a odišla. Beth zostala ešte u Adama.

„Počkaj,“ zakričal na mňa Percy. „Nemôžeš ísť domov sama,“ starostlivo poznamenal.

„Máš pravdu,“ s úsmevom som dodala. V Percyho blízkosti som sa cítila aj tak veľmi dobre. Kráčali sme smerom k môjmu domu a rozprávali sa o všeličom.

„To už fakt chceš ísť domov?“ opýtal sa.

Aj som chcela s ním zostať, no zároveň som sa to hanbila povedať.

„Môžeme ísť ešte na chvíľu do parku,“ navrhla som.

Percy súhlasne prikývol. Rozprával mi príbehy z Avonlea, mestečka, odkiaľ sa prisťahoval.

Zrazu sa k nám približovali dvaja páni.

„Neboj, to sú iba Fred a Georg, dvaja páni, ktorí sledujú, či sa tu nerobí neporiadok a podobné veci,“ poznamenal, akoby mi čítal myšlienky. Zaujímavé, že to vedel. Veď tu nežije ani pol roka. Je to azda nejaký čarodejník či zaklínač?

„Asi už naozaj budem musieť ísť,“ povedala som.

„No, dobre, ale odprevadím ťa.“ Zastali sme pred mojím domom a dve minúty na seba hľadeli. Potom ma Percy objal a nakoniec pobožkal. Zostala som zarazene stáť.

Otvorila som oči. Nieee, to bol len sen !!! Zhrozene som vstala z postele. Dole ma, ako vždy, čakala Beth. Cestou do školy som jej porozprávala o svojom sne. Beth sa na tom len uškříňala. Vkročila som do našej triedy. Žiaden Percy v nej síce nesedel, ale oddnes si ho tam s radosťou predstavím.

Hodnotenie článku

Autor článku

★ 2.50

Katka Minarovská

**Počet
článkov**

153

**Priemerná
čítanosť**

614.68

Spoluautor článku